

V R E Ć E B E Z D N A

Božica Dea Matasić stvorila je konceptualnom prilagodbom formalnih odrednica različitih medija osobitu artikulaciju predodžbe duha vremena. Realizirajući ju kao dvokomponentnu seriju u kojoj se ambijentalne skulpture i digitalne grafičke simulacije povezuju, izgradila je referencijalno polje jezične sintagme vreća bez dna kao metaforu životnog okvira. Sofisticirano kritičko predočavanje potrošačkog ozračja suvremenog svijeta u kojemu se odražavaju jedinstveni sustav globalne ekonomije i prevlast tržišnog diktata neutaživosti, izraženo je prvenstveno s pozicije subjekta i njegovog individualnog pogleda.

Serija digitalnih slika prema računalnim trodimenzionalnim modelima ambijentalnih skulptura Vreća bez dna formalno je hibridna tvorevina oslonjena na autorski postupak travestije koja se posredstvom medija dotiče pitanja o odnosu subjektivnih vrijednosti i onih naloženih poretom. Zahvaljujući metodi digitalnog rada, seriju radova IN-verzija postavljenu u Stalnom postavu Muzeja za umjetnost i obrt početkom 2017. g. sa serijom grafika Vreće bez dna 1, predstavljenim u Gilptoteci i ciklusom ambijentalnih instalacija Vreće bez dna 2 prikazanim u Galeriji Bačva, povezuje upravo postupak simuliranja ne nove, već nevidljive druge realnosti, one uz koju i nesvjesno psihološki prijanjamo nastojeći se prilagoditi imperativima poretka.

Računalno generirane simulacije su printane kao višemetarska platna ponavljajući tradicionalni formalni obrazac slikarstva, a strukturirani ritam uzastopnih preklapajućih obrisa u perspektivnom prikazu kontura potrošačkih vreća formira uzorke, koji podsjećaju na imaginarne vedute nekog ogoljelog, apokaliptičnog pejzaža bez traga ikakve biomorfne vitalnosti, prepoznatljive u ranijim radovima autorice. Iako zbog tehnicističke jalovosti djeluju nenastanjivo, prikazane vizure u očistu perspektive udomljuju subjektivni pogled i time ne samo da uvode humanitet kao korelativni spektar vrijednosti već upravo naglašavaju njegovu suspregnutost. Za razliku od ambijentalnih skulptura u kojima redukciju duhovnih potreba poistovjećuje s nadrastajućom prazninom, u grafikama se autorica služi likovnom metodom nezaustavljive generičke multiplikacije kako bi stvorila iluziju prostornosti labirintične šume autoreferentnih znakova koji opkoljavaju pogled.

Kroz poistovjećivanje s perspektivnim pogledom promatrača zarobljenog unutar krutih bridova, simulacija je shvaćena kao intuitivna slika, skica doživljaja metafizičke arhitekture nametnutih granica. U nezaustavljivom umnožavanju vizura i zgušnjavanju preklapanja koje naposljetku razgrađuje strukturalnu čitljivost prikaza, ponegdje čak do posvemašnjeg crnila, iskazana je sudbinska bezizglednost ove piktotekture bezdana koja se ukazuje na duhovnom horizontu promatrača.

Ž I V O T O P I S

Rođena je u Zagrebu 1970. godine. Diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, na nastavničkom odsjeku, smjer kiparstvo 1996. godine. Izlaže od 1992. godine te je do sada održala više od dvadeset samostalnih i sudjelovala na više od pedeset skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. U Muzeju moderne i suvremene umjetnosti (MAMAC) u Nici 2012. g. predstavila se na samostalnoj izložbi svojim višestruko nagrađivanim projektom interaktivnih kinetičkih objekata *Panacea*.

Od 1998. do 2006. godine radila je kao voditeljica Galerije SC gdje je organizirala stotinjak izložbi, performansa, multimedijalnih događanja, promocija i alternativnih modnih revija. Jedna je od urednica monografije izašle 2005. godine povodom četrdeset godina rada Galerije SC.

Izabrana je među sedamnaest hrvatskih kipara/kiparica koji su u sklopu izložbe *Suvremeno hrvatsko kiparstvo* predstavljali Hrvatsku na izložbama u Ljubljani, Budimpešti, Pečuhu, Trstu, Bratislavi, Beču, Berlinu i Zagrebu.

Kao predstavnica hrvatske kiparske scene izabrana je od strane međunarodnog žirija za izložbu *Dialogue with Emperor Qin - China Eu sculptures show* koja je tijekom 2013. prikazana u više kineskih gradova, a 2014. i 2015. godine u Lisabonu, Bukureštu, Parizu, Roterdamu, Pragu, Pizi, Luksemburgu i Briselu.

Autorica je dvanaest javnih radova te dobitnica više nagrada među kojima su Priznanje žirija IX. trijenala hrvatskog kiparstva, Zagreb, 2009. godine; Nagrada publike na izložbi T-HT nagrada @ msu.hr, Zagreb 2011., Nagrada mediteranskog kiparskog simpozija Dubrova (*Kula pogleda*), Labin, 2012. te prva nagrada na natječaju za izradu idejnog kiparsko-arhitektonskog rješenja Spomen obilježja Žarku Kaiću, uz koautore dipl. ing. arh. Bernardu Silov i mag. arh. Davora Silova.

Od 2006. g. predaje kiparstvo na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Trenutno je u zvanju redovne profesorice. Njezina monografija autora Feđe Gavrilovića izašla je u nakladi izdavačke kuće Kontura 2016. godine.

Živi i radi u Zagrebu i Osijeku.